

«ታቦርና ኦርሞንኤም በሰምህ ደስ ይላቸዋል
 ከንድህ ከጋይልህ ጋር ነው
 እጅህ በረታች ቀኝህም ከፍ ከፍ አለች»
 መዝ. 88 (89)

ደብረ ታቦር

ክርስቶስ ክብሩን ገሰጸ፤
 በወዳጆቹ ፊት ተሰወጠ

መልኩ እንደባርቆ ቢያበራ
 በዚያች በቅዱሷ ተራራ፤

ማንም አልቆመም በራቴ
 ሲገሰጽ በግርማ መስኮቴ
 ወደቁ ሐዋርያቴ
 ጴጥሮስ፤ ያዕቆብ እና ዮሐንስ ተሰኛዎቻቸው ማየቱ ለ

የበአልን ነቢያት ያሳፈረ
 በእደባባዩ ስለ አምላኩ የመሰከረ
 እውነትን ወድዶ እውነትን ያስተማረ
 ሰማይ ዝናብን እንዲይሰጥ የሰጠው የቋጠረ

የኤልሳዕ ባሰውሰታ
 የእምነቱ መሠረት አለኝታ

ፍጡር ሆኖ ሞትን ያልቀመሰ
 በእሳት ሠረገላ ወደ ሰማይ ተነጥቆ የገሠገሠ
 ይኸው ዞሮ ኤልያስ ደብረ ታቦር ደረሰ ለ

የኤርትራን ባሕር በበትፋ
 የብስ እድርን ማሻገራ

ከግብጽ ባርነት መዳኘቴ
 እየመራ ማሰወጣቴ
 ተቀባይ ሆኖ የፅላቴ
 ቀዳሚ የሥርዓቴ
 መካሪ እስተማሪ የሕግጋቴ
 ስለታወቀ አባትነቴ
 የከነዓን መንገድ ጠራረነቴ
 የእስራኤላውያን መሪነቴ

ያ! የሲናው ዕድሰኛ
 ዛሬም ይኸው ተጠራ ዳግመኛ
 ይመኝ ነበር አብዝቶ
 የአምላኩን ፊት ለማየት ጓጉቶ
 የዋሁ መሴ ስለውነት ቀንቶ

ደብረ ታቦር ቅዱሷ ተራራ
 አሳየችው አዘክራ
 ብርሃን መስኮት በሷ ላይ ስለአበራ
 መሴ ጀርባውን እንጂ ፊቱን እንደማያይ አመስጥራ ለ